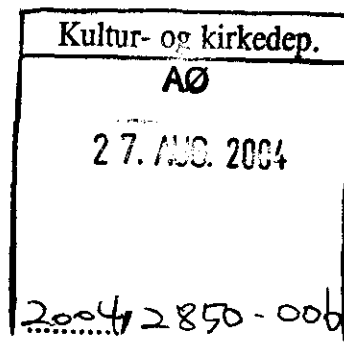

POLITIET

POLITIDIREKTORATET

Det kongelige kulturdepartement
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
2004/02394

Vår referanse
2004/01621-6 008

Dato
26.08.2004

Høring - Rapport fra en arbeidsgruppe om "Tiltak mot svartebørshandel med billetter"

Vi viser til Kultur- og kirke-departementets høringsbrev av 01.06.2004 om ovennevnte.

Arbeidsgruppen foreslår flere tiltak som kan være aktuelt å iverksette fra arrangørenes side. Videre foreslår arbeidsgruppens flertall å innta et forbud i straffeloven mot svartebørssalg. Arbeidsgruppens mindretall går inn for et forbud mot å kreve mer enn pålydende basert på bruk av håndhevingssystemet i markedsføringsloven.

Endringsforslagene foranlediger følgende uttalelse fra Politidirektoratet:

1. Generelt

Innledningsvis bemerkes at det er vanskelig å ha noen klar formening om hvor stort problemet med "svartebørshandel" med billetter er per i dag. Det er på samme måte vanskelig å vurdere effekten av de ulike foreslåtte tiltakene for å komme svartebørshandel til livs.

I likhet med arbeidsgruppen er vi av den oppfatning at problemet med svartebørshandel for en stor del må sies å skyldes at billettene er utstedt som uomtvistelige ihendehaverobjekter. Arbeidsgruppen skisserer to alternative måter å løse problemet med "svartebørshandel" på.

Det ene forslaget går ut på å gjøre billettene mindre omsettelige, mens det andre forslaget omfatter ulike former for lovregulering. Det første forslaget behandles nedenfor under punkt 2. Våre kommentarer til forslagene om lovendringer gis under punkt 3.

Politidirektoratet

Post: Postboks 8051 Dep., 0031 Oslo
Besøk: Henrik Ibsens gt. 10
Tlf: 23 36 41 00 Faks: 23 36 42 96
E-post: politidirektoratet@politiet.no

Org. nr.: 982 531 950 mva
Bankgiro: 7694.05.02388

2. Forslaget om å gjøre billettene mindre omsettelige

De alternative løsningene arbeidsgruppen presenterer antas for det første å kunne bli svært arbeidskrevende for arrangørene. Vi ser også at forslaget kan medføre at arrangørene vil kunne få problemer med økonomien i de tilfeller de er avhengig av et visst økonomisk spillerom i forkant av konserten eller arrangementet for eksempelvis å kunne legge forholdene til rette for oppholdet til en artist.

I tillegg vil det være en belastning for publikum i det de vil måtte møte opp langt tidligere for å avhente billettene sine. Dette vil føre til lange køer, uro og medføre sikkerhetsmessige utfordringer. Ikke minst vil det føre til mange lite tilfredse kunder.

Vi er enige med arbeidsgruppen i at det er vanskelig å se noe godt alternativ til ihendehaverdokumenter som muliggjør et stort salg i god tid før arrangementet skal gå av stabelen, samt en enkel kontroll ved innslipp på stadion eller konsertsted. Vi finner ikke å kunne støtte noen slike alternativer.

3. Forslaget om ulike former for forbud

Arbeidsgruppen har fremsatt 3 ulike forslag til forbudsbestemmelse.

3.1 Forslag 1 Opplysningsplikt

Arbeidsgruppen foreslår at *"den som selger billetter eller andre adgangsbøis til offentlige kulturarrangement på en utvetydig måte skal opplyse om differansen mellom billettens pålydende og eget prisforlangende"*. Det vil ikke være knyttet noe forbud opp mot bestemmelsen, men en manglende opplysning som nevnt vil være et kontraktsrettslig mislighold. Arbeidsgruppen gir uttrykk for at *"Som en praktisk misligholdsbeføyelse kan det bestemmes at kjøperen ved misligholdt opplysningsplikt kan kreve differansen tilbake fra selger."* Etter vår oppfatning er det lite trolig noe å hente for kjøper her. Riktignok vil en opplysningsplikt for selger føre til at kjøperen vil få kunnskap om billettens pålydende, men i praksis vil dette ikke få nevneverdig betydning for kjøperen. For det første må det legges til grunn at svartebørshandlere generelt må sies å være såkalt "useriøse" og neppe vil ha verken vilje eller evne til å betale kjøperen differansen mellom pålydende og den pris kjøperen har gitt. For det andre vil det neppe være mange kjøpere som ønsker eventuelt å gå til sak mot selgeren for å få tilbakebetalt differansen, jf. at man neppe vil ha særlig notoritet over hvilke opplysninger som er gitt.

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen gis et mer offentligrettslig tilsnitt ved å gi Forbrukerombudet kompetanse til å gripe inn mot næringsdrivende som markedsfører billetter i et annenhåndsmarked uten å overholde opplysningsplikten. Vi er enige i at en slik bestemmelse vil kunne oppfattes som en legalisering av svartebørshandel med billetter og fraråder således en slik løsning.

3.2 Forslag 2 og 2 b Forbud mot å kreve mer enn pålydende

Forslagene 2 og 2b behandles under ett. Arbeidsgruppen foreslår en bestemmelse med følgende ordlyd:

”Ved videresalg av billetter eller andre adgangstegn til offentlige kultur- eller idrettsarrangement er det forbudt å kreve mer enn billettens pålydende. I all annonsering eller annet offentlig utbud av billetter i et annenhåndsmarked skal det derfor opplyses om billettens pålydende og at selger ikke kan kreve høyere pris eller gebyrer.

Brudd på første ledd regnes i næringsvirksomhet som overtredelse av markedsføringsloven ” 2 første ledd.”

Etter vår vurdering vil det være svært vanskelig å komme svartebørshandel med billetter som helhet til livs. En innføring av et forbud for selgeren til å kreve mer enn pålydende, vil, som fremholdt av arbeidsgruppen, imidlertid kunne være et viktig bidrag for i alle fall å redusere svartebørsomsetningen noe. Den alminnelige forbruker vil i alle fall bli gjort oppmerksom på billettens pålydende og at selger ikke har anledning til å ta seg mer betalt. Slik situasjonen er nå blir et stort antall forbrukere ”lurt”. Bestemmelsen slik den er utformet vil videre hindre annonsering og annet offentlig utbud av billetter som ikke kan kjøpes til pålydende. Som påpekt av arbeidsgruppen vil dette sette autoriserte billettselgere i stand til å kunne varsle om lovbrudd hos useriøse aktører dersom de sistnevnte annonserer med salg av billetter med høyere pris enn pålydende.

Det er etter vår oppfatning viktig at man ved en slik formulering ikke utelukker at privatpersoner som for eksempel blir forhindret fra å benytte billetten, kan selge denne videre til billettens pålydende og dermed unngå tap.

Som en alternativ løsning foreslås vedtakelse av en ny § 3 b i markedsføringsloven eller et nytt siste ledd i § 3 a. Ordlyden er den samme når det gjelder 1. ledd, men 2. ledd lyder: *”Kapittel III til V kommer til anvendelse så langt de passer på næringsdrivendes overtredelse av forrige ledd.”* Vi har for så vidt ingen kommentarer når det gjelder forslag 2 b utover det som er sagt ovenfor.

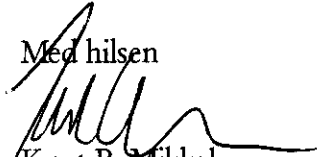
3.3 Forslag 3 Forbud mot svartebørssalg

Generelt bemerkes at såfremt det innføres et forbud mot å kreve mer enn pålydende eller et forbud mot svartebørshandel i sin helhet, er det av avgjørende betydning at forbudet blir håndhevet. Etter vår oppfatning vil et totalforbud mot svartebørshandel være en type forbud det vil være vanskelig, om enn umulig, for politiet å kunne prioritere håndhevelsen av. Politiet er tillagt så vidt mange og viktigere oppgaver, at å skulle håndheve denne type bestemmelser på bekostning av andre og langt viktigere oppgaver, ikke vil være mulig. Vi kan således ikke støtte et slikt forbud og slutter oss til de argumenter mindretallet (Røhnebak) har fremført. Det er heller ikke slik at det faktum at en handling gjøres ulovlig i seg selv fører til at problemet blir mindre eller borte.

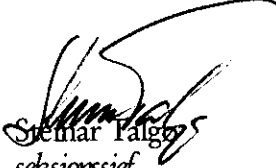
3.4 Oppsummering

Vi finner ikke å ville støtte et forslag om å forby svartebørshandel i sin helhet, men støtter forslag 2 om å forby salg av billetter til annet enn pålydende når dette er på selgers initiativ. Samtidig støtter vi forslaget om at det i forbindelse med annonseringen skal gis opplysning både om billettens pålydende og at selger ikke har anledning til å kreve høyere pris.

Med hilsen

Knut R. Mikkelsen
ass. politidirektør

Steinar Falgø
seksjonssjef

Saksbehandler:
Gunnvor Hovde
Tlf: 23364226

Kopi : Justisdepartementet